

ellers neppe vilde have sat det paa Dagsordenen — det gælder ikke alene her i dette høje Ting, men ogsaa nede i det andet Ting —, og dernæst har jeg siden første Behandling haft Lejlighed til at finde en Række Love af lignende Natur, hvor der findes de samme Bestemmelser eller lignende Bestemmelser som de, der findes i det fra Folketinget oversendte Forslag. Jeg skal kun nævne et Par enkelte af dem. Der er Lov af 4. Juli 1850 om Jords Afstaaelse til Opførelse af Fattighuse og Boliger for husvilde paa Landet. Jeg skal endvidere nævne Loven af 20. August 1853 angaaende Forpligtelsen til Jords Afgivelse til offentlige Biveje, og jeg skal nævne Loven om Telegrafer og Telefoner af 11. Maj 1897, altsaa af yngre Dato; og af endnu yngre Dato er der Loven af 19. April 1907 om elektriske Stærkstrømsanlæg. Der er endnu en Række andre Tilfælde af lignende Natur, men jeg tror, det vil være tilstrækkeligt at nævne disse Sager, for at det høje Ting her kan se, at Lovgivningsmagten ikke i lignende Tilfælde tidligere har næret Betænkelighed. Og jeg gaar ud fra, det gentager jeg, at de grundlovsmæssige Betænkeligheder maa anses faldne bort i det Øjeblik, Landstingets højtærede Formand har sat Forslaget paa Dagsordenen. Altsaa, af disse Grunde kan jeg ikke erkende, at det var nødvendigt at forandre det fra Folketinget oversendte Lovforslag. Da dette imidlertid i alt væsentligt foreslaas ført tilbage til den Skikkelse, hvori det oprindeligt blev forelagt af mig nede i Folketinget, skal jeg selvfølgelig ikke have noget imod at se Forslaget vedtaget i den nu foreslaaede Skikkelse, og hvis det høje Ting foretrækker denne Affattelse fremfor den, Forslaget havde, da det kom herop fra Folketinget, skal jeg saaledes ikke have noget videre derimod at bemærke.

P. G. C. Jensen: Jeg skal naturligvis ikke indlade mig paa at diskutere Spørgsmaalet om Grundlovsmæssigheden; det er noget, man i hvert Fald maa overlade til Tingene og Lovgivningsmagten i det hele i hvert enkelt Tilfælde at skønne over, hvorvidt et Forslag stemmer med den Tanke, der ligger i Grundloven. Jeg skal blot sige, at det er ganske umuligt at analogisere fra, hvad der maatte være vedtaget i en eller anden Lov tidligere; thi det gælder jo om at skønne over Omfanget og Betydningen af den Bestemmelse, man i det enkelte Tilfælde træffer. Jeg

kunde meget godt supplere, hvad den højtærede Minister har nævnt, med andre Love, som ogsaa indeholde Antydninger, men som netop alle have en bestemt Adresse, et ganske særligt og meget begrænset Formaal, og navnlig ikke, saaledes som dette, gaa ud paa, at man hvor som helst, overalt, kan træffe de Foranstaltninger, her er Spørgsmaal om. Det nytter nu ikke at diskutere om dette Spørgsmaal, man maa jo der tage sin Beslutning, som man selv synes.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny anbefale det stillede Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Jeg tror ikke, at det højtærede Medlem har Ret i, at det er umuligt at analogisere fra lignende Forhold til denne Sag. Det ærede Medlem nævnedes, at i andre Tilfælde havde man ikke truffet Bestemmelser, der gjaldt hvor som helst og overalt. Jo, det er netop det, man har i de foregaaende Tilfælde, som jeg har nævnt, ikke alene i Loven af 1850, der gælder det ganske Land, enhver Kommune i Danmark, men det gælder ogsaa om Loven om Telegrafer og Telefoner og om Loven om Stærkstrømsanlæg o. s. v., medens det her foreliggende Lovforslag snarere gælder en stærkt begrænset Del af Landet.

Jørgen Berthelsen: Hvis vi skulle have dette Lovforslag gennemført i denne Samling, som forhaabentlig snart slutter, vil der jo neppe være Tid til at optage nogen længere Debat om dette Spørgsmaal. Jeg skal henholde mig til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling, hvor jeg sagde, at den juridiske Side af Sagen havde jeg ikke tilstrækkelig undersøgt, men kunde i saa Henseende stole paa, hvad det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) sagde. Nu hører jeg nok, at den ærede Minister har en anden Opfattelse. Uden at komme ind paa en Drøftelse af Spørgsmaalet, om Forslaget er grundlovstridigt eller ikke, vil jeg, navnlig ogsaa efter de Udtalelser, Ministeren nu kom med, tilraade mine Meningsfæller at stemme for Ændringsforslaget, som det foreligger, for derved at faa Sagen afgjort saaledes, at de Ønsker blive tilfredsstillede, der oprindeligt have givet Anledning til dette Lovforslags Fremkomst. Skulde det vise sig nødvendigt senere at gøre Udvidelse, kan dette jo ske ad Aare.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.